НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
БІОРЕСУРСІВ І ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ УКРАЇНИ

ЗАТВЕРДЖЕНО
Вченою радою НУБіП України
22 березня 2017 р. протокол № 9

ПОРЯДОК
розгляду атестаційних матеріалів здобувачів вчених звань професора, доцента і старшого дослідника в Національному університеті біоресурсів і природокористування України

1. Загальні положення

1.1. Порядок розгляду атестаційних матеріалів здобувачів вчених звань в Національному університеті біоресурсів і природокористування України (далі − Порядок) визначає механізм присвоєння науковим і науково-педагогічним працівникам вчених звань Вченою радою Національного університету біоресурсів і природокористування України (далі Університет), основні критерії оцінки їх науково-педагогічної і/або наукової діяльності, а також порядок позбавлення вчених звань.

1.2. Порядок розроблено на підставі Законів України “Про освіту”, “Про вищу освіту”, Порядку затвердження рішень про присвоєння вчених звань, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 19.08.2015 р. № 656, Порядку присвоєння вчених звань науковим і науково-педагогічним працівникам, затвердженого наказами МОН України від 14.01.2016 р. № 13, від 06.02.2017 р. № 174 та Статуту НУБіП України.

1.3. Рішення про присвоєння вчених звань професора, доцента та старшого дослідника (далі – вчені звання) науковим і науково-педагогічним працівникам вищих навчальних закладів та наукових установ приймаються вченою радою.

1.4. Рішення Вченої ради Університету про присвоєння вченого звання професора зі спеціальності приймається з урахуванням відгуків не менше шести працівників Університету – фахівців, яким з відповідної галузі знань (науки) та спеціальності присуджено науковий ступінь доктора наук, доктора філософії (кандидата наук) та/або присвоєно вчене звання професора.

Рішення Вченої ради Університету про присвоєння вченого звання старшого дослідника приймається з урахуванням відгуків не менше шести працівників цього вищого навчального закладу або наукової установи – фахівців, яким з відповідної галузі знань (науки) та спеціальності присуджено науковий ступінь доктора наук, доктора філософії (кандидата наук) та/або присвоєно вчене звання професора, доцента чи старшого дослідника (старшого наукового співробітника).

Якщо у вищому навчальному закладі, в якому працює здобувач вченого звання старшого дослідника:

немає достатньої кількості висококваліфікованих фахівців з відповідної спеціальності, то вчена рада може розглядати питання щодо присвоєння вченого звання здобувачу із врахуванням відгуків фахівців інших вищих навчальних закладів або наукових установ, при цьому дотримується співвідношення між працівниками Університету та сторонніми фахівцями (4:2), які відповідають вимогам абзацу другого цього пункту;

немає висококваліфікованих фахівців з відповідної спеціальності, то за клопотанням вищого навчального закладу або наукової установи, в якій працює здобувач вченого звання, питання щодо присвоєння вченого звання старшого дослідника може розглядати вчена рада іншого вищого навчального закладу або наукової установи.

Вчене звання старшого дослідника може бути присвоєно за спеціальністю, яка належить до іншої галузі, ніж галузь, у якій здобувачеві присуджено науковий ступінь доктора філософії (кандидата наук), за умови, що опубліковані наукові праці містять отримані здобувачем нові науково обґрунтовані результати, які у сукупності розв'язують конкретне наукове завдання, що має істотне значення для відповідної галузі знань.

1.5. Науковим, науково-педагогічним працівникам, які працюють у двох або більше вищих навчальних закладах (наукових установах), вчені звання присвоюються за основним місцем роботи за умови їх відповідності вимогам, зазначеним у розділі 2 цього Положення.

1.6. Рішення вченої ради про присвоєння вченого звання приймається таємним голосуванням.

Засідання вченої ради вважається правомочним, якщо на ньому присутні не менше ніж дві третини її членів. Рішення вченої ради вважається прийнятим, якщо за нього проголосувало не менше ніж три четверті від кількості членів вченої ради, присутніх на засіданні. Рішення вченої ради дійсне протягом одного календарного року.

1.7. Рішення вченої ради про присвоєння вченого звання затверджується атестаційною колегією МОН.

Рішення вченої ради про присвоєння вченого звання набирає чинності з дати набрання чинності наказом МОН про затвердження рішення вченої ради та видачу відповідного державного документа про присвоєння вченого звання на підставі рішення атестаційної колегії МОН.

У разі недотримання вимог законодавства з питань присвоєння вчених звань атестаційна колегія МОН скасовує рішення вченої ради та відмовляє у видачі державного документа про присвоєння вченого звання.

У разі скасування атестаційною колегією МОН рішення вченої ради про присвоєння вченого звання вчена рада може повторно прийняти рішення про присвоєння вченого звання не раніше ніж через один рік після скасування МОН рішення.

1.8. Вчений секретар після прийняття вченою радою рішення про присвоєння здобувачу вченого звання протягом 15 днів оформляє атестаційну справу здобувача вченого звання відповідно до вимог розділу V «Оформлення атестаційної справи для направлення до Міністерства освіти і науки України» цього Порядку та надсилає її до МОН.

1.9. Вчена рада на запити МОН надає додаткову інформацію і матеріали про діяльність здобувача вченого звання, процедуру його атестації.

1.10. На рішення вченої ради про присвоєння/відмову у присвоєнні вченого звання здобувач вченого звання протягом двох місяців з дня прийняття рішення вченою радою може подати апеляцію до вченої ради або до МОН.

У разі надходження апеляції до вченої ради формується склад апеляційної комісії, крім випадків, коли апеляція не містить аргументів по суті виявлених недоліків. Апеляційна комісія формується у складі голови та членів комісії. Рішення щодо утворення апеляційної комісії та затвердження її складу приймає вчена рада.

Апеляційна комісія готує висновок, який підписується всіма членами комісії.

На підставі висновку апеляційної комісії вчена рада приймає рішення про задоволення або про відмову у задоволенні апеляції.

Якщо апеляцію здобувача вченого звання задоволено, то вчена рада може прийняти рішення про присвоєння вченого звання та в установленому порядку надіслати до МОН атестаційну справу здобувача вченого звання.

2. Основні критерії оцінки науково-педагогічної або наукової діяльності здобувачів вчених звань

2.1. Вчене звання **професора** присвоюють працівникам вищих навчальних закладів, у тому числі закладів післядипломної освіти, які здійснюють освітню діяльність за відповідною спеціальністю на відповідному рівні вищої освіти:

1) яким присуджено науковий ступінь доктора наук;

2) яким присвоєно вчене звання доцента або старшого дослідника (старшого наукового співробітника);

3) які пройшли навчання, стажування або працювали у вищому навчальному закладі, науковій (або науково-технічній) установі в країні, яка входить до Організації економічного співробітництва та розвитку (далі – ОЕСР) та/або Європейського Союзу (далі – ЄС), або є (чи були) керівниками/виконавцями проектів, які фінансуються зазначеними країнами, та мають відповідні сертифікати, свідоцтва, дипломи чи інші документи, які це підтверджують;

4) які викладають навчальні дисципліни державною мовою та/або мовою країни, яка входить до ОЕСР, на високому науково-методичному рівні, що підтверджено висновком кафедри Університету;

5) які мають:

стаж роботи не менш як 10 років на посаді асистента, викладача, старшого викладача, доцента, професора, завідувача (начальника або його заступника) кафедри, у тому числі останній календарний рік на одній кафедрі (одного вищого навчального закладу) на посаді доцента, професора, завідувача (начальника або його заступника) кафедри, зокрема за сумісництвом або за трудовим договором (контрактом) з погодинною оплатою.

Для наукових працівників, які займаються науково-педагогічною діяльністю, стаж роботи може становити не менше п’ятнадцяти років на посадах наукових (відповідно до підпункту 1 пункту 2.2. цього розділу) та науково-педагогічних (відповідно до абзацу першого цього підпункту) працівників;

навчально-методичні та наукові праці *(10 наукових праць, з них 5 – одноосібні, та 5 навчально-методичних праць з основних навчальних дисциплін, які викладає здобувач, у т.ч. підручник/навчальний посібник, який рекомендовано до друку Вченою радою Університету/МОН України)*, які опубліковані після захисту докторської дисертації у вітчизняних та/або іноземних (міжнародних) рецензованих фахових виданнях, з яких не менше двох публікацій у періодичних виданнях, включених до наукометричних баз Scopus або Web of Science, та не є перекладами з інших мов;

сертифікат відповідно до Загальноєвропейської рекомендації з мовної освіти (на рівні не нижче В2) з мов країн Європейського Союзу або кваліфікаційні документи (диплом про вищу освіту, науковий ступінь), пов'язані з використанням цих мов, або не менш як 10 праць, які опубліковані англійською мовою у періодичних виданнях, включених до наукометричних баз Scopus або Web of Science, та не є перекладами з інших мов.

2.2. Вчене звання **професора** присвоюється працівникам:

1) які працюють у наукових підрозділах Університету на посаді завідуючого (начальника) науковим відділом (відділенням, сектором, лабораторією), головного наукового співробітника, провідного наукового співробітника, старшого наукового співробітника або директора, заступника директора, вченого секретаря;

2) яким присуджено науковий ступінь доктора наук;

3) яким присвоєно вчене звання доцента або старшого дослідника (старшого наукового співробітника);

4) які мають:

- стаж наукової та науково-педагогічної роботи не менш як 10 років, у тому числі останній календарний рік на одній із зазначених вище посад;

- наукові праці (10 наукових праць, з них 5 – одноосібні), опубліковані після захисту докторської дисертації у вітчизняних та/або іноземних (міжнародних) рецензованих фахових виданнях, з яких не менше трьох публікацій у періодичних виданнях, включених до наукометричних баз Scopus або Web of Science, та які не є перекладами з інших мов (за рішенням Вченої ради Університету відсутність достатньої кількості таких наукових праць може бути замінена публікацією монографії англійською мовою в одному з міжнародних видавництв);

- сертифікат відповідно до Загальноєвропейської рекомендації з мовної освіти (на рівні не нижче В2) з мов країн Європейського Союзу або кваліфікаційні документи (диплом про вищу освіту, науковий ступінь), пов'язані з використанням цих мов або наявність у здобувача не менше ніж 10 праць, опублікованих англійською мовою у періодичних виданнях, які включені до наукометричних баз Scopus або Web of Science та не є перекладами з інших мов;

5) які пройшли навчання, стажування або працювали у вищому навчальному закладі, науковій (або науково-технічній) установі в країні, яка входить до ОЕСР та/або ЄС, або є (чи були) керівниками/виконавцями проектів, які фінансуються зазначеними країнами, та мають відповідні сертифікати, свідоцтва, дипломи чи інші документи, які це підтверджують;

6) які підготували не менше ніж трьох докторів філософії (кандидатів наук).

2.3. Вчене звання **професора** присвоюється працівникам вищих навчальних закладів, у тому числі закладів післядипломної освіти, які здійснюють освітню діяльність за відповідною спеціальністю на відповідному рівні вищої освіти, яким не присуджено ступінь доктора наук, але:

1) які мають науковий ступінь доктора філософії (кандидата наук);

2) яким присвоєно вчене звання доцента або старшого дослідника (старшого наукового співробітника);

3) які провадять навчальну діяльність не менш як 15 навчальних років на посаді асистента, викладача, старшого викладача, доцента, професора, завідуючого (начальника або його заступника) кафедрою, у тому числі останній календарний рік на одній кафедрі (в одному вищому навчальному закладі) на посаді доцента, професора, завідуючого (начальника або його заступника) кафедрою, зокрема за сумісництвом або за трудовим договором (контрактом) з погодинною оплатою;

4) які мають:

- навчально-методичні та наукові праці (25 наукових праць, з них 10 – одноосібні, та 10 навчально-методичних праць з основних навчальних дисциплін, які викладає здобувач, у т.ч. є авторами або співавторами трьох підручників/навчальних посібників, які рекомендовані до друку Вченою радою Університету/МОН України), опубліковані у вітчизняних та/або іноземних (міжнародних) рецензованих фахових виданнях, у тому числі не менше чотирьох публікацій у періодичних виданнях, включених до наукометричних баз Scopus або Web of Science, та які не є перекладами з інших мов;

- сертифікат відповідно до Загальноєвропейської рекомендації з мовної освіти (на рівні не нижче В2) з мов країн Європейського Союзу або кваліфікаційні документи (диплом про вищу освіту, науковий ступінь), пов’язані з використанням цих мов;

5) які пройшли навчання, стажування або працювали у вищому навчальному закладі, науковій (або науково-технічній) установі в країні, яка входить до ОЕСР та/або ЄС, або є (чи були) керівниками/виконавцями проектів, які фінансуються зазначеними країнами, та мають відповідні сертифікати, свідоцтва, дипломи чи інші документи, які це підтверджують;

6) які викладають навчальні дисципліни державною мовою та/або мовою країни, яка входить до ОЕСР, на високому науково-методичному рівні, що підтверджено висновком кафедри вищого навчального закладу;

7) які підготували не менше трьох докторів філософії (кандидатів наук).

2.4. Вчене звання **професора** присвоюється діячам культури і мистецтв, педагогічна діяльність яких у відповідності з навчальним планом передбачає індивідуальну роботу з опанування мистецьких вмінь і навичок та безпосередньо впливає на формування професійної майстерності майбутнього митця, та:

1) які провадять навчальну діяльність не менш як 10 навчальних років на посадах асистента, викладача, старшого викладача, доцента, професора, завідуючого кафедрою, у тому числі останній календарний рік на одній кафедрі (в одному вищому навчальному закладі) на посаді доцента, професора, завідуючого кафедрою, зокрема за сумісництвом або за трудовим договором (контрактом) з погодинною оплатою;

2) які удостоєні відповідно почесного звання «Народний артист України», «Народний художник України», «Народний архітектор України», «Заслужений діяч мистецтв України»;

3) яким присвоєно вчене звання доцента;

4) які мають:

сертифікат відповідно до Загальноєвропейської рекомендації з мовної освіти (на рівні не нижче В2) з мов країн Європейського Союзу або кваліфікаційні документи (диплом про вищу освіту, науковий ступінь), пов’язані з використанням цих мов;

значні особисті творчі досягнення:

у музичній сфері – масштабна концертна діяльність, фондові аудіо-, відеозаписи, наявність звання лауреата міжнародних конкурсів і фестивалів;

в образотворчій, декоративно-прикладній, дизайнерській та реставраційній сфері – персональні виставки, видання каталогів, альбомів, буклетів;

у театральній сфері, сфері кіно і телебачення – записи концертів, театральні постановки, фільми, інші творчі роботи, що використовуються у педагогічній діяльності;

наукові праці у фахових наукових виданнях України чи провідних наукових виданнях інших держав;

5) які викладають навчальні дисципліни державною мовою та/або мовою країни, яка входить до ОЕСР, на високому науково-методичному рівні, що підтверджено висновком кафедри вищого навчального закладу;

6) які особисто підготували не менше п'яти осіб, удостоєних почесних звань України, або лауреатів міжнародних та державних премій, конкурсів, виставок, оглядів, фестивалів.

2.5. Вчене звання **доцента** присвоюється працівникам вищих навчальних закладів, у тому числі закладів післядипломної освіти, які здійснюють освітню діяльність за відповідною спеціальністю на відповідному рівні вищої освіти, які здійснюють науково-педагогічну діяльність:

1) яким присуджено науковий ступінь доктора філософії (кандидата наук), доктора наук;

2) які пройшли навчання, стажування або працювали у вищому навчальному закладі, науковій (або науково-технічній) установі в країні, яка входить до ОЕСР та/або ЄС, або є (чи були) керівниками/виконавцями

проектів, які фінансуються зазначеними країнами, та мають відповідні сертифікати, свідоцтва, дипломи чи інші документи, які це підтверджують, або взяли участь у роботі не менш як однієї наукової конференції (конгресу, симпозіуму, семінару), проведеної у країні, що входить до ОЕСР та/або ЄС та мають відповідні сертифікати, свідоцтва, дипломи чи інші документи, які це підтверджують;

3) які викладають навчальні дисципліни державною мовою та/або мовою країни, яка входить до ОЕСР, на високому науково-методичному рівні, що підтверджено висновком кафедри вищого навчального закладу;

4) які мають:

стаж роботи не менше ніж п’ять навчальних років на посадах асистента, викладача, старшого викладача, доцента, професора, завідувача (начальника або його заступника) кафедри, у тому числі останній календарний рік на одній кафедрі (в одному вищому навчальному закладі), зокрема за сумісництвом або за трудовим договором (контрактом) з погодинною оплатою;

навчально-методичні та наукові праці (5 наукових праць, з них 3 – одноосібні, та 3 навчально-методичних праці з основних навчальних дисциплін, які викладає здобувач), які опубліковані після захисту дисертації у вітчизняних та/або іноземних (міжнародних) рецензованих фахових виданнях, з яких не менше однієї публікації у періодичних виданнях, включених до наукометричних баз Scopus або Web of Science, та не є перекладами з інших мов;

сертифікат відповідно до Загальноєвропейської рекомендації з мовної освіти (на рівні не нижче В2) з мов країн Європейського Союзу або кваліфікаційні документи (диплом про вищу освіту, науковий ступінь), пов’язані з використанням цих мов, або не менш як 10 праць, які опубліковані англійською мовою у періодичних виданнях, включених до наукометричних баз Scopus або Web of Science, та не є перекладами з інших мов.

2.6. Вчене звання **доцента** присвоюється діячам культури і мистецтв, педагогічна діяльність яких у відповідності з навчальним планом передбачає індивідуальну роботу з опанування мистецьких вмінь і навичок та безпосередньо впливає на формування професійної майстерності майбутнього митця, та:

1) які провадять навчальну діяльність не менш як п’ять навчальних років на посаді асистента, викладача, старшого викладача, доцента, професора, завідуючого кафедрою, у тому числі останній календарний рік на одній кафедрі (в одному вищому навчальному закладі), зокрема за сумісництвом або за трудовим договором (контрактом) з погодинною оплатою;

2) які удостоєні відповідно почесного звання «Народний артист України», «Народний художник України», «Народний архітектор України», «Заслужений діяч мистецтв України»;

3) які мають:

стаж роботи не менш як рік після удостоєння зазначеного почесного звання;

значні особисті творчі досягнення:

у музичній сфері – масштабна концертна діяльність, фондові аудіо-, відеозаписи, наявність звання лауреата міжнародних конкурсів і фестивалів;

в образотворчій, декоративно-прикладній, дизайнерській та реставраційній сфері – персональні виставки, видання каталогів, альбомів, буклетів;

у театральній сфері, сфері кіно і телебачення – записи концертів, театральні постановки, фільми, інші творчі праці, що використовуються у педагогічній діяльності;

наукові праці у фахових наукових виданнях України чи провідних наукових виданнях інших держав;

4) які викладають навчальні дисципліни державною мовою та/або мовою країн, які входять до ОЕСР, на високому науково-методичному рівні, що підтверджено висновком кафедри вищого навчального закладу;

5) які особисто підготували не менш як трьох лауреатів міжнародних або державних премій, конкурсів, виставок, оглядів, фестивалів.

2.7. Вчене звання **старшого дослідника** присвоюється працівникам вищих навчальних закладів або наукових установ, зарахованих на посади після обрання за конкурсом чи в порядку атестації, зокрема за сумісництвом:

1) яким присуджено науковий ступінь доктора філософії (кандидата наук), доктора наук;

2) які мають:

стаж наукової роботи не менш як п’ять років на посаді старшого наукового співробітника, провідного наукового співробітника, головного наукового співробітника, доцента, професора, заступника завідуючого (начальника) та завідуючого (начальника) науково-дослідним відділом (відділенням, сектором, лабораторією), завідуючого кафедрою, призначені на посади ректора, проректора з наукової роботи, директора, заступника директора з наукової роботи, вченого секретаря, за умови успішної роботи на зазначених посадах не менше календарного року;

не менше п’яти наукових праць, опублікованих за останні 3 роки за відповідною спеціальністю, з них дві – одноосібні, у вітчизняних та/або іноземних (міжнародних) рецензованих фахових виданнях, з яких не менше двох публікацій у періодичних виданнях, які включені до наукометричних баз Scopus або Web of Science та не є перекладами з інших мов;

сертифікат відповідно до Загальноєвропейської рекомендації з мовної освіти (на рівні не нижче B2) з мов країн Європейського Союзу або кваліфікаційні документи (диплом про вищу освіту, науковий ступінь), пов’язані з використанням цих мов;

3) які пройшли навчання, стажування або працювали у вищому навчальному закладі, науковій (або науково-технічній) установі в країні, яка входить до ОЕСР та/або ЄС, або є (чи були) керівниками/виконавцями

проектів, які фінансуються зазначеними країнами, та мають відповідні сертифікати, свідоцтва, дипломи чи інші документи, які це підтверджують, або взяли участь у роботі не менш як однієї наукової конференції (конгресу, симпозіуму, семінару), проведеної у зазначених країнах та мають відповідні сертифікати, свідоцтва, дипломи чи інші документи, які це підтверджують.

3. Розгляд атестаційних матеріалів здобувачів вчених звань в Університеті

3.1. Атестація здобувачів вчених звань професора і доцента, які ведуть навчально-методичну роботу в Університеті, здійснюється на кафедрі, де вони працюють. При цьому профіль педагогічної роботи здобувача повинен відповідати основному напрямку діяльності даної кафедри. Якщо здобувач працює на багатопрофільній кафедрі, то у рішенні щодо присвоєння вченого звання вказується основний курс, який він викладає.

3.2. Атестація здобувачів вченого звання професора та старшого дослідника, які працюють у наукових підрозділах Університету, здійснюється зі спеціальності за профілем їх основної діяльності відповідно до галузей знань і спеціальностей з урахуванням трансформації галузей науки та наукових спеціальностей відповідно до законодавства.

3.3. Розгляд атестаційних матеріалів здобувачів вчених звань здійснюється Вченою радою Університету, за висновком кафедри/відповідного структурного наукового підрозділу та рішенням вченої ради інституту/факультету/наукових підрозділів.

3.4. Розгляду атестаційних матеріалів на кафедрі Університету має передувати проведення відкритої лекції для студентів відповідного напряму підготовки (спеціальності) за умови присутності на ній не менше трьох викладачів кафедри.

3.5. На засіданні кафедри у присутності не менше ніж двох третин членів кафедри заслуховується звіт про науково-педагогічну діяльність здобувача та результати проведення відкритої лекції.

3.6. За результатами розгляду атестаційних матеріалів, заслуховування звіту про науково-педагогічну діяльність здобувача та обговорення результатів проведення відкритої лекції, кафедра готує висновок, яким підтверджуються: високий науково-методичний рівень викладання навчальних дисциплін, відповідність здобувача заявленому вченому званню.

Зокрема, у висновку зазначається:

- результати обговорення проведеної відкритої лекції та оцінка навчально-методичного рівня її проведення (високий/низький);
- результати обговорення і оцінка звіту про науково-педагогічну діяльність здобувача;

- рекомендація здобувача щодо присвоєння йому вченого звання по кафедрі/зі спеціальності;

- рекомендація кафедри розглянути кандидатуру здобувача на засіданні вченої ради факультету/інституту щодо присвоєння йому вченого звання по кафедрі/зі спеціальності.

або рекомендує здобувачу доопрацювати атестаційні матеріали.

Рішення кафедри приймається більшістю голосів від складу кафедри відкритим або таємним голосуванням (за вибором членів кафедри).

Повторно атестаційні матеріали розглядаються на кафедрі Університету після доопрацювання.

3.7. На засідання кафедри претендент на вчене звання подає такі документи:

звіт про науково-педагогічну діяльність (або наукову діяльність – для здобувачів вчених звань професора по спеціальності та старшого дослідника) ***(додаток 11)***;

відгуки не менше шести працівників Університету – фахівців, яким з відповідної галузі знань (науки) та спеціальності присуджено науковий ступінь доктора наук, доктора філософії (кандидата наук) та/або присвоєно вчене звання професора *(для здобувачів вчених звань професора по спеціальності та старшого дослідника)*;

копії дипломів доктора наук, доктора філософії (кандидата наук), атестатів доцента, старшого дослідника (старшого наукового співробітника), документів про удостоєння відповідного почесного звання або інших нагород *(для діячів культури і мистецтв)*;

список навчально-методичних праць та/або наукових праць ***(додаток 7)***;

сертифікат відповідно до Загальноєвропейської рекомендації з мовної освіти (на рівні не нижче В2) з мов країн Європейського Союзу або кваліфікаційні документи (диплом про вищу освіту, науковий ступінь), пов’язані з використанням цих мов;

довідку про науково-педагогічну (наукову) діяльність на посадах у вищих навчальних закладах, у тому числі закладах післядипломної освіти, наукових установах ***(додаток 8)***;

довідку з основного місця роботи та витяги з наказів про зарахування на посаду та звільнення з посади *(додатково для осіб, які працюють за сумісництвом)*;

документи, що засвідчують підготовку претендентом докторів філософії (кандидатів наук) *(для здобувачів вченого звання професора)*;

відповідні сертифікати, свідоцтва, дипломи чи інші документи, які підтверджують проходження навчання, стажування або роботу у вищому навчальному закладі, науковій (або науково-технічній) установі в країні, яка входить до ОЕСР та/або ЄС, або керівництво/виконання проектів, які фінансуються зазначеними країнами;

відповідні сертифікати, свідоцтва, дипломи чи інші документи, які підтверджують участь у роботі не менш як однієї наукової конференції (конгресу, симпозіуму, семінару), проведеної у країні, що входить до ОЕСР та/або ЄС;

документи, що засвідчують підготовку осіб, удостоєних почесних звань України, або лауреатів міжнародних та державних премій, конкурсів, виставок, оглядів, фестивалів (для діячів культури і мистецтв – здобувачів вчених звань професора і доцента).

3.8. Після рекомендації кафедри здобувач подає документи, які зазначені у пункті 3.7. та висновок кафедри секретарю вченої ради факультету/інституту.

У разі відповідності атестаційних матеріалів встановленим вимогам їх розгляд включається секретарем вченої ради за погодженням з головою вченої ради факультету/інституту до порядку денного чергового засідання вченої ради.

На засіданні вченої ради факультету/інституту перед голосуванням по кожній кандидатурі здобувача вченого звання оголошується висновок кафедри.

За результатами розгляду атестаційних матеріалів секретар вченої ради факультету/інституту готує витяг з протоколу засідання вченої ради про відповідність здобувача заявленому вченому званню, де зазначається рішення вченої ради: рекомендувати (у разі відповідності встановленим вимогам) або не рекомендувати (у разі невідповідності встановленим вимогам) здобувача до присвоєння відповідного вченого звання та до розгляду на Вченій раді Університету його кандидатури на предмет присвоєння вченого звання.

Рішення вченої ради факультету/інституту щодо представлення претендента до відповідного вченого звання приймається за результатами обговорення більшістю голосів від складу ради відкритим або таємним голосування (за вибором членів ради).

3.9. Здобувачі вчених звань, які працюють у відокремлених підрозділах Національного університету біоресурсів і природокористування України III-IV р.а., проходять відповідну процедуру в закладі, де вони працюють.

Атестаційні документи, після надходження до секретаріату Вченої ради Університету, направляються на кафедри відповідно до профілю роботи здобувача. На засіданні кафедри обговорюються атестаційні документи здобувача, заслуховується звіт про науково-педагогічну діяльність та приймається рішення щодо рекомендації або не рекомендації здобувача до присвоєння вченого звання.

Після рекомендації кафедри здобувач подає атестаційні матеріали секретарю вченої ради факультету/інституту. У разі відповідності атестаційних матеріалів встановленим вимогам їх розгляд включається секретарем вченої ради за погодженням з головою вченої ради факультету/інституту до порядку денного чергового засідання вченої ради факультету/інституту.

3.10. Вчена рада Університету може розглядати атестаційні документи здобувачів вченого звання старшого дослідника за клопотанням іншого вищого навчального закладу або наукової установи, в якій працює здобувач вченого звання.

Атестаційні документи, після надходження до секретаріату Вченої ради Університету, направляються на кафедри відповідно до профілю роботи здобувача. На засіданні кафедри, за умови наявності відгуків не менше шести працівників – фахівців, яким з відповідної галузі знань (науки) та спеціальності присуджено науковий ступінь доктора наук, доктора філософії (кандидата наук) та/або присвоєно вчене звання професора, обговорюються атестаційні документи здобувача, заслуховується звіт про наукову діяльність та приймається рішення щодо рекомендації або не рекомендації здобувача до присвоєння вченого звання старшого дослідника.

Після рекомендації кафедри здобувач подає атестаційні матеріали секретарю вченої ради факультету/інституту. У разі відповідності атестаційних матеріалів встановленим вимогам їх розгляд включається секретарем вченої ради за погодженням з головою вченої ради факультету/інституту до порядку денного чергового засідання вченої ради факультету/інституту.

4. Перелік атестаційних документів, що подаються здобувачами вчених звань до секретаріату Вченої ради Університету

4.1. Здобувачі вчених звань подають до секретаріату Вченої ради Університету наступні документи:

висновок, яким підтверджуються: високий науково-методичний рівень викладання навчальних дисциплін, відповідність здобувача заявленому вченому званню, результати обговорення проведеної відкритої лекції, оцінка навчально-методичного рівня її проведення; обговорення і оцінка звіту про науково-педагогічну діяльність здобувача; рекомендація здобувача щодо присвоєння йому вченого звання по кафедрі/зі спеціальності; рекомендація кафедри розглянути кандидатуру здобувача на засіданні вченої ради факультету/інституту щодо присвоєння йому вченого звання по кафедрі/зі спеціальності;

звіт про науково-педагогічну діяльність (або наукову діяльність – для здобувачів вчених звань професора зі спеціальності та старшого дослідника) ***(додаток 11)***;

відгуки не менше шести працівників Університету – фахівців, яким з відповідної галузі знань (науки) та спеціальності присуджено науковий ступінь доктора наук, доктора філософії (кандидата наук) та/або присвоєно вчене звання професора (для здобувачів вчених звань професора по спеціальності та старшого дослідника);

витяг з протоколу засідання вченої ради факультету/інституту з рекомендацією щодо присвоєння здобувачеві відповідного вченого звання;

копія першої сторінки паспорта здобувача;

копія свідоцтва про зміну прізвища, засвідчена в установленому порядку (у разі зміни здобувачем вченого звання прізвища);

копії дипломів доктора наук, доктора філософії (кандидата наук), атестатів доцента, старшого дослідника (старшого наукового співробітника) (для здобувачів вченого звання професора), документів про удостоєння відповідного почесного звання або інших нагород (для діячів культури і мистецтв);

список навчально-методичних праць та/або наукових праць ***(додаток 7).*** До списку праць додаються оригінали навчально-методичних та наукових праць, опублікованих після захисту кандидатської/докторської дисертації;

сертифікат, який підтверджує достатньо високий рівень володіння іноземною мовою (на рівні не нижче В2);

довідка про науково-педагогічну (наукову) діяльність на посадах у вищих навчальних закладах, у тому числі закладах післядипломної освіти, наукових установах ***(додаток 8)***;

довідка з основного місця роботи та витяги з наказів про зарахування на посаду та звільнення з посади додатково для осіб, які працюють за сумісництвом;

відповідні сертифікати, свідоцтва, дипломи чи інші документи, які підтверджують проходження навчання, стажування або роботу у вищому навчальному закладі, науковій (або науково-технічній) установі в країні, яка входить до ОЕСР та/або ЄС, або керівництво/виконання проектів, які фінансуються зазначеними країнами;

відповідні сертифікати, свідоцтва, дипломи чи інші документи, які підтверджують участь у роботі не менш як однієї наукової конференції (конгресу, симпозіуму, семінару), проведеної у країні, що входить до ОЕСР та/або ЄС;

документи, що засвідчують підготовку претендентом докторів філософії (кандидатів наук);

документи, що засвідчують підготовку осіб, удостоєних почесних звань України, або лауреатів міжнародних та державних премій, конкурсів, виставок, оглядів, фестивалів (для діячів культури і мистецтв, здобувачів вчених звань професора і доцента).

Атестаційні документи, надруковані шрифтом – Times New Roman, розмір – 14, міжрядковий інтервал – 1, і зброшуровані у 2 паперові швидкозшивачі, подаються до секретаріату Вченої ради університету не пізніше, ніж за 7 днів до засідання Вченої ради Університету.

5. Оформлення атестаційної справи для направлення до Міністерства освіти і науки України

5.1. Атестаційна справа здобувача вченого звання складається з таких документів:

1) супровідний лист до атестаційної справи здобувача вченого звання ***(додаток 1);***

2) копія першої сторінки паспорта здобувача, засвідчена підписом ученого секретаря вченої ради;

3) копія свідоцтва про зміну прізвища, засвідчена в установленому порядку (у разі зміни здобувачем вченого звання прізвища);

4) рішення вченої ради щодо присвоєння вченого звання згідно з ***додатком 3*** (для здобувачів вченого звання по кафедрі), ***додатком 4*** для здобувачів вченого звання зі спеціальності) або ***додатком 5*** для діячів культури і мистецтв) до цього Порядку;

5) копії дипломів доктора наук, доктора філософії (кандидата наук), атестатів доцента, старшого дослідника (старшого наукового співробітника) (для здобувачів вченого звання професора), документів про удостоєння відповідного почесного звання або інших нагород (для діячів культури і мистецтв), засвідчені підписом ученого секретаря вченої ради та скріплені печаткою вищого навчального закладу;

6) протокол засідання лічильної комісії ***(додаток 6)***;

7) список навчально-методичних праць та/або наукових праць ***(додаток 7)***;

8) копія сертифіката, який підтверджує достатньо високий рівень володіння іноземною мовою (на рівні не нижче В2);

9) довідка з основного місця роботи та витяги з наказів про зарахування на посаду та звільнення з посади додатково для осіб, які працюють за сумісництвом;

10) довідка про науково-педагогічну, наукову діяльність на посадах у вищих навчальних закладах, у тому числі закладах післядипломної освіти, наукових установах ***(додаток 8)***.

5.2. Атестаційна справа здобувача вченого звання, який працює у вищому навчальному закладі, що має статус дослідницького, складається з таких документів:

1) супровідний лист до атестаційної справи здобувача вченого звання, який працює у вищому навчальному закладі, що має статус дослідницького ***(додаток 2)***;

2) копія першої сторінки паспорта здобувача, засвідчена підписом ученого секретаря вченої ради;

3) копія свідоцтва про зміну прізвища, засвідчена в установленому порядку (у разі зміни здобувачем вченого звання прізвища);

4) рішення вченої ради щодо присвоєння вченого звання згідно з ***додатком 3*** (для здобувачів вченого звання по кафедрі), ***додатком 4*** (для здобувачів вченого звання зі спеціальності) або ***додатком 5*** (для діячів культури і мистецтв) до цього Порядку;

5) протокол засідання лічильної комісії ***(додаток 6).***

5.3. Обкладинки атестаційних справ здобувачів вчених звань оформляються згідно з ***додатками 9, 10*** до цього Порядку.

6. Позбавлення вчених звань

6.1. Позбавлення вчених звань здійснюється відповідно до порядку їх присвоєння.

Питання про позбавлення вченого звання розглядається атестаційною колегією МОН:

у разі надходження до МОН рішення вченої ради про позбавлення вченого звання;

за клопотанням вченої ради, яка надсилала до МОН документи щодо присвоєння вченого звання;

у разі виявлення МОН порушення вимог законодавства з питань присвоєння вчених звань;

відповідно до рішення суду.

6.2. У разі виявлення МОН порушення вимог законодавства з питань присвоєння вчених звань особа, якій присвоєно вчене звання, може бути позбавлена такого звання шляхом:

затвердження атестаційною колегією МОН рішення вченої ради про позбавлення вченого звання в установленому МОН порядку;

скасування атестаційною колегією МОН рішення про затвердження рішення вченої ради про присвоєння вченого звання.

6.3. Для вивчення обставин, пов'язаних з порушенням питання про позбавлення вченого звання, на засіданні вченої ради із числа її членів утворюється комісія, кількісний та персональний склад якої визначається вченою радою.

6.4. У 15-денний строк після розгляду питання про позбавлення працівника вченого звання до МОН надсилаються такі документи:

рішення (клопотання) вченої ради про позбавлення вченого звання;

оригінал протоколу засідання лічильної комісії;

копії документів про присвоєння вченого звання;

інші документи, що підтверджують порушення вимог законодавства з питань присвоєння вчених звань.

6.5. Атестаційна колегія МОН відповідно до законодавства затверджує рішення вченої ради про позбавлення (позбавляє) вченого звання з урахуванням всіх матеріалів справи і результатів попереднього експертного розгляду.

На підставі рішення атестаційної колегії МОН атестат особи, позбавленої вченого звання, визнається недійсним.

6.6. Вчена рада Університету на запити МОН надає інформацію, документи і матеріали, необхідні для розгляду питання про позбавлення вченого звання.